

D - magazín

prosinec 2012 – Vánoční speciál

Šťastné a veselé Vánoce !

D-magazín

Vydává a tiskne pro
vnitřní potřebu
*Domova pro seniory
Světlo*

Sídlo zařízení:

Drhovle 44, 397 01 Písek

IČO: 708 69 812

Tel.: 380 425 850 Drhovle

Tel.: 382 789 611 Písek

Fax: fax: 382 273 291

www.dps-svetlo.cz

číslo účtu: 3723271/0100

redakční mail:

social@dps-svetlo.cz

odpovědná osoba pro
vydávání a obsah

D-magazínu:

Martina Koláříková DiS

Distribuce: zdarma
do dílen, na nástěnky,
klubovny a veřejné prostory
domova.

Vážené dámy, vážení pánové,

dovolte mi, abych nyní v krátkosti zrekapitulovala uplynulý rok 2012. Nastoupila jsem do funkce ředitelky 2.1.2012 a za chvíli to bude jeden celý rok co v této funkci působím. Ta doba uplynula velmi rychle, alespoň pro mne. Říká se, že 21.12.2012 bude konec světa, ale také se říká, a tomu věřím více, že rok 2012 je pro mnohé z nás rokem zlomovým, zátěžovým, mnohé z nás tento rok značně posílí. Záleží na každém z nás, jaké stanovisko k tomu zaujme. Věřím, že se všichni ze zkušeností nabytých v letošním roce poučíme a že překážky, které před nás budou v následujícím roce kladeny, úspěšně překonáme.

Co nejdůležitějšího nás v uplynulém roce potkalo? Asi nejcitlivěji se nás dotkl audit na snižování nákladů, který v našem zařízení proběhl z podnětu Jihočeského kraje. Na základě tohoto auditu byly následně zrušeny pracovní pozice vrátných v Drhovli, omezené fungování vrátnice v Písku a zařízení elektronického ovládání bran a dveří. Dále se nám podařilo získat finanční částku na zlepšení vybavení Drhovle. Momentálně v Drhovli realizujeme dovybavení interiéru, výměnu osvětlení, malování a vybavení přímé péče zdravotnickými pomůckami.

Moc bych vám chtěla poděkovat za trpělivost, kterou při těchto rekonstrukcích máte a doufám, že veškeré změny budou jenom k lepšímu.

Dovolte mi, abych vám všem popřála krásné vánoční svátky a úspěšný rok 2013.

Mgr. Milada Hylíková – ředitelka DPS Světlo

SVATÝ MIKULÁŠ

Jistě si mnoho z nás vzpomene, jak se jako malý snovával do různých skrýší, jakmile zaslechl cinkání oznamující příchod Mikuláše, čerta a anděla. Mnozí z nás se báli, že právě u jejich dveří zazvoní a aby ho čert neodnesl do pekla, bude muset odříkat nějakou básničku či písničku....

SVATÝ MIKULÁŠ V PÍSECKÉ POBOČCE

Jak se můžete přesvědčit z fotodokumentace níže, i do našeho domova zavítala ve středu 5.12. vzácná návštěva – poslové z nebes Svatý Mikuláš s Andělem a zástupci z pekla, hned dva čertíci. Společně obešli všechny klienty, pokoj po pokoji a těm hodným rozdali balíčky. A jelikož v našem domově jsou hodní všichni, byly balíčky rozdány do posledního. I když vlastně, někteří se k hříchům sami dobrovolně přiznali, čerti je naštěstí neuznali za závažné a nikoho do pekla neodnesli. Někdo jim zazpíval písničku, či zarecitoval básničku a pro ty, kteří si nemohli na žádnou vzpomenout, je inspirace na příští rok zde:

*„Přišel k nám
přišel nikým
zazvonil a po-
že by se rád
Za tu pěknou
dal punčochu
nadívanou
kami, perníky,
také rozdál
pro zlobivé
A když vyšly
za tmy první
všechny hodné
v očích šťastné*

Veronika
pracovnice

*čert s Mikulášem,
neoblášen,
vídal,
podíval.
podívanou,
nadívanou,
čokoládou, sušen-*

*trochu brambor,
Honzíky.
na obloze,
hvězdičky,
děti měly,
jiskřičky.“*

Flašková, aktivizační

MIKULÁŠSKÁ ZÁBAVA V DRHOVLI

5.prosince jsme v domově uspořádali Velkou mikulášskou zábavu. K tanci a poslechu nám, jako již tradičně, hrála Písecká čtyřka. Nechyběla samozřejmě mikulášská nadílka, kterou našim obyvatelům nadělil mikuláš, čerti a andělé (v civilu děti ze Základní školy Mikoláše Alše z Mirotic). Pekelná družina to v domově pořádně roztočila, někteří naši klienti se při tanci tak rozvášnili, že jsme je nemohli zastavit. Tancovalo se celé odpoledne. Děkujeme Písecké

Číslo 3/prosinec 2012 Vánoční speciál
čtyřce a hlavně dětem a jejich
paní učitelce Johaně
Hřebejkové z mirotické
základní školy za vytvoření
výborné atmosféry a
doufáme, že nám i nadále
zachovají svou přízeň.
Veronika Trykarová, sociální
pracovnice

K. Čapek: Kalendář – MIKULÁŠ

Chodí teď, chudák, po pražských ulicích, uskakuje před vozy, kluše mizernou břečkou bláta a razí si biskupskou berlou cestu mezi chodci: má svatou bílou bradu z vaty a mitru a mírňoučké modré oči, na zádech nůši s gramofonem a dělá zkrátka reklamu pro nevímkerou firmu. Tak daleko to došlo se svatým Mikulášem.

Jeho čerti jsou zaměstnání u firmy Baťa, a ještě jiný konkurenční Mikuláš se produkuje ve výkladní skříni tuším závodu Moravia. Kde jsou andělé, nevím; doufejme, že v nebi, kde lomí rukama a bolestně potřásají křídly; i prší

peříčka na zem, a proto se pořád chumelí; ale i ta peříčka jsou jaksi fórová a z nějaké náhražky, a proto hned tají, a z toho je to bláto, kterým cape najatý a zkřehlý Mikuláš s modrýma očima a pocákaným svatým ornátem.

Když jsem byl maličký, chodil ještě pravý Mikuláš, i čert byl pravý, ale anděl nikoliv, to byla jenom Jůla, a od té doby jsem bezpočtukrát zjistil, že vůbec žádný anděl není pravý a že to je nakonec jenom ženská. Mikuláš byl však pravý a zázračný svatý, neboť přinášel s sebou dárky.

KRAMPUSOVÉ pekelníci z Rakouska

Čerti z Rakouska se nazývají **krampusové** (z rakouského slova KRAMPAS – něco neživého). Jsou to alpská strašidla a jejich svátek je 5. prosince. Po horských vesničkách a městech se ale prohánějí od listopadu až do ledna. Jejich základem je vlastnoručně vyráběná dřevěná maska, kožich, řetězy a především sebevědomí. Nejenže mají strašlivé masky a hororové pohyby, ale v ruce mají metly a košťata, kterými všechny kolem sebe mlátí hlava nehlava. Jejich úkolem je budit hrůzu - nějaké básničky, bačkůrky a milý úsměv na ně neplatí. Jedná se o starověkou tradici místních obyvatel. V období inkvizice ale byla tato tradice dokonce zakázána pod hrozbou trestu smrti. V roce 2008 byl krampusům dokonce znemožněn přístup do mateřských škol.

V mnoha Alpských vesničkách a městech jsou do dnes pořádány takzvané **Krampuslafy** - průvody krampusů a jejich skupin, které mezi sebou soutěží o nejlepší masku, kostým i celkový projev celé skupiny. Každá skupina je něčím zajímavá, jsou doprovázeny projížděkami na pekelných vozech, lesními lidmi, různými strašidly, rachotem kravských zvonů, řetězů, hlasité hudby, kouře a dýmu.

Každá **maska** je vlastně takové malé umělecké dílo. Jsou ručně vyřezávané z lipového

nebo borového dřeva a ručně malované. Na každé masce jsou přidělané pravé rohy které jsou používány především z muflonů, beranů, kamzíků a koz. Kožichy jsou šity z pravé kůže horských koz nebo ovcí. Každý

VÁNOCE

K. Čapek: Kalendář – KOLEM VÁNOC

„Už jsme si na to celkem zvykli, že “hoj ten Štědrý večer, tajuplný svátek” je důkladně zmerkantilizován a znamená spíš důležitou položku hospodářskou než cokoliv jiného; ale někdy se člověk přece jenom podiví, když shledá, jak se starodávný Ježíšek zmodernizoval a nabyl obchodní podnikavosti. Například vás přece jenom zarazí, když potkáte na ulici celý vozový náklad jmelí, přivážený někde ze sázavských končin. Čarodějné jmelí, posvátná bylina pohanská, vypadá totiž jako nepodařené seno, když toho je celá fůra; spíš by člověk řekl, že to je stlaní pro nějaká boží hovádka než čaromocné a tajemné bejlí, jehož magickým posláním je přinášet štěstí a hojit veškeré neduhy, nanejvýš pak nemoc padoucí. Snad se už v příštích letech (dá-li nám bůh zdraví) dočteme v hospodářské rubrice svých novin: “Stav na trhu jmelí uspokojujivý; dovezeno šedesát vagónů. „

Advent aneb doba přípravná, předvánoční

Chápání adventního času v jeho prvotních významů důležitého liturgického údobí církevního roku v několika posledních desetiletích z našich myslí téměř vymizelo. Ale když se mnozí z nás po čtyři předvánoční neděle na původní náplň adventního období nerozpomenou, přetrvává v naší kultuře řada adventních zvyků, symbolů a svátků, které nám přinášejí ne jeden okamžik tiché radosti. V prvních adventních dnech oddělujeme od promrzlých třešňových větví pro vánoční stůl křehkou krásu barborek. Mikuláš, čert a anděl nikdy nezapomenou rozeznít adventní podvečer 5. prosince cinkáním zvonečků. Cukroví začínají hospodyňky péct čtyři neděle před Vánoce, tedy o prvním adventním týdnu. Ochutnávat se prý nesmí, přineslo by to smůlu. Téměř v žádné domácnosti nechybí velmi oblíbené adventní věnce.

Mnozí si možná ještě pamatují, jak rády chodily o adventu do kostela na roráty, jež se v našich zemích nazývala votivní mše k Panně Marii. Advent, tak jak ho znali a zaznamenali bratři Mrštíkové, však nenávratně zmizel v minulosti a jeho kouzlo a půvab se k nám už navždy bude vracet pouze na stránkách knih:

„Hvězdičky ... třpytí se nad tichým, mrazivým ránem. Z věže zazněl zvon; probudí dřímající osadu. V oknech probleskují světýlka a je vidět, jak jizbou klání se rozhrímané postavy, rychle berou na sebe teplý šat a oblečeny staví se k oknu, aby se pomodlily ranní své Zdrávas. Hned po klekání velký zvon znovu se rozburácel a za ním v pospěšném chvatu zajásal druhý i třetí a všechny zvony teď tvrdým akordem hlaholí do tichého rána, svolávající lid do chrámu Páně. Je advent. „(Mrštníkové A. a V., Rok na vsi I.)

Adventní věnec

Strojení adventního věnce patří k relativně mladým, zato velmi oblíbeným vánočním zvykům. Kořeny tradice sahají do první poloviny 19. století. V Rakousku a Německu jsou adventní věnce prvními posly blížících se svátků. Nejstarší doložená zpráva o věnci pochází z roku 1838 z bohatého přístavního města Hamburku. Teolog Johann Heinrich Wichern tehdy nade dveře sirotčince, který spravoval, pověsil na počátku adventu velký věnec vyřezávaný ze dřeva. Každý den na něj upevnil jednu zapálenou svíci. Pod

věncem stála pokladnička, do které mohli zbožní věřící házet vánoční milodary pro opuštěné a osiřelé děti. Poté se zvyk rozšířil do dalších krajů. Adventní věnce se už vyřezávaly nejen ze dřeva a barvily se na zeleno, ale zhotovovaly se také ze zelených větvíček jehličnanů.

Živé adventní věnce symbolizovaly věčný život, který věřícím přislíbil Ježíš Kristus. Kruhový tvar věnce vyjadřoval jednotu společenství lidí a Boha, plamen svíček připomínal Krista jako světlo ozařující plamenem lásky každého člověka.

Vánoční jmelí

Jedná se o stále zelenou cizopasnou rostlinu, která bývá považována za posvátnou již za dob keltských druidů. Jmelí má mít kouzelné účinky, například jako ochrana proti ohni a zábrana v přístupu čarodějnicím a zlým duchům. Podle legendy bylo jmelí kdysi stromem. Když byl z jeho dřeva zhotoven Kristův kříž, strom prý hanbou seschl a změnil se v rostlinu. Ta má Kristovo umučení vykoupit tak, že zahrne dobrem všechny, kdo pod ní projdou. Ovšem pozor - jmelí nosí štěstí jen tomu, kdo je jím obdarován! Jmelí roste na jehličnatých i listnatých stromech. Druidy bylo jako magické ceněno jmelí dubové. Jen oni prý mohli jmelí z dubů zlatým srpem odsekávat a nechat padat na připravené plátno - odseknuté jmelí nesmělo padnout na zem. A tady nám pronikají i do dnešních zvyků pradávne pohanské oslavy - jako vzpomínka na sklizeň zlatým srpem se jmelí natírá na zlato.

Vánoční stromeček

Vánoční stromek patří k vánocům, tak jako Ježíšek nebo Santa Claus. Je to jeden ze symbolů Vánoc. Stromek měl vždy obecně význam ochrany. V některých krajích se zavěšoval malý stromeček nad Štedrovečerní stůl hlavou dolů. Původ zdobení klasického vánočního stromku k nám přišel z Německa. Jeden z prvních stromků byl prý v Německu ozdoben v roce 1570 v brémské kronice. V 19. století se tato tradice dostává nejprve na český venkov, později i do měst.

Ke zdobení vánočního stromku se dříve používaly ozdoby, které byly vyrobeny z běžně dostupných materiálů, které se daly najít ve stavení. Aby se stromek rozzářil, byly na něho přidávány svíčky. Další lesk později dodaly stromečku skleněné vánoční ozdoby, které jsou používány dodnes. V moderní době jsou i tyto skleněné ozdoby nahrazovány jinými materiály například plast.

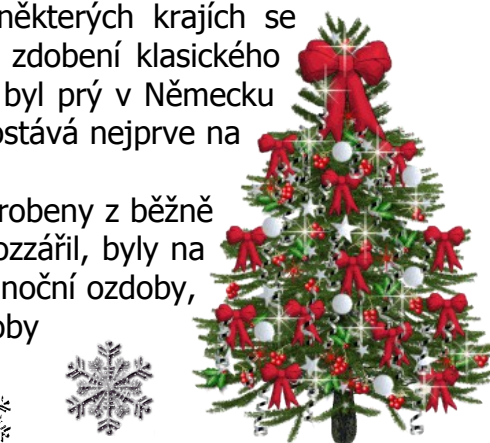
Zlaté prasátko

Adventní období je časem slunce. Všem, kteří alespoň západu slunce ukáže zlaté stropu světnice. Ale pozor selátko bylo pro naše předky symbolem návratu slunce a bylo nově se rodícímu slunci také zasvěceno. Takové prasátko znamenalo učiněné požehnání, bylo zrodem nového života na Zemi, předzvěstí dobré úrody, zdraví a štěstí. Pokud dáme někomu zlaté prasátko, znamená to, že obdarovávané osobě přejeme pevné zdraví, životodárnou sílu a energii a také štěstí.

půstu. Tento půst končí na Štědrý den po západu na Štědrý den odolají masu a sladkostem se po prasátko! Zlaté prasátko se zjevuje na zdech nebo neuvidí ho každý! A pro vlastně zlaté prasátko? Malé

Pouštění ořechových lodiček

Toto je tradiční vánoční zvyk, který se dnes ovšem již moc nedodrжуje. Je potřeba několik vlašských ořechů, které se rozdělí

napůl. Do každé poloviny skořápky se zakápně malou dortovou svíčkou. Poté je potřeba naplnit lavor s vodou. Všichni najednou vypustí svoje lodičky. Komu vydrží lodička nejdéle hořet a nepotopí se, ten bude mít dlouhý a šťastný život. Dále platí, že lodičky, které se drží u okraje lavoru budou pěkně doma a ty co jsou ve středu se vydají do světa.

Krájení jablíčka

Jablíčko se dle tradice překrajuje na Štědrý večer. Nekrájíme ho klasickým řezem od stopky k bubáku, ale krájíme napříč. Pokud je jádřinec uprostřed ve tvaru hvězdy, znamená to pro celý rok štěstí a zdraví. Bude-li jádřinec ve tvaru křížku, znamená to příchod smrti. Bude-li jádřinec plný červů, znamená to nemoci a potíže.

Vstávání od stolu

Vstávání od stolu bylo zakázáno, kdo vstal od štědrovečerního stolu tomu byla předpovídána smrt nebo nemoc v následujícím roce.

Talíř navíc

Talíř navíc se dával nejenom pro nečekaného hosta, kterého bylo třeba pohostit ale také se říkalo, že je to očekávání narození Ježíška. Další vysvětlením je že u štědrovečerní večeře má být vždy sudý počet osob.

Rybí šupiny

Rybí šupiny se dávají pod talíř aby přinášeli po celý rok dost peněz.

Barborky

Svobodné [dívk](#)y si 4.12. tedy na svátek Barbory trhaly větvičky z třešně a dávaly si je do vázy. Pakliže na Štědrý den vykvetli měly se do roka vdát.

ADVENTNÍ PŘÍPRAVY

I v letošním roce jsme se vrhli na výrobu adventních věnců a aranžmá k výzdobě našeho domova.

Již v průběhu měsíce listopadu společnými silami připravilo několik obyvatel korpuse pro věnce. Jejich výrobu jsme rozčlenili do více výrobních procesů tak, aby se mohlo zapojit více lidí. Někdo řezal, jiný stříhal, další motal pak už jen obalit chvojím, které nádherně provonělo dílnu a přilehlé prostory a dozdobit. I na tom se podíleli obyvatelé domova. Vznikaly věnce na výzdobu dveří kanceláří, aranžmá na stolky u obchůdku i na ostatních zákoutích s posezením.

Při výzdobě domova a zdobení stromků jsme si začali uvědomovat, jak rychle se ten adventní čas ubírá k samotným vánočním svátkům. Zapojilo se a pomáhalo nám také několik obyvatel. Krásně nazdobené a rozsvícené stromky jsme pak všichni obdivovali vtipkovali o chybějících vánočních dárcích. Těmi největšími a často nedoceňovanými dárky však asi stále bude zdraví a klidně strávené chvíle, které vám všem tímto přejeme.

Polcarová Jana, aktivizační pracovnice

VÁNOCE VE SVĚTĚ

EKVÁDOR

Vánoční stromeček není výjimkou ani v dalekém Ekvádoru, který leží v jižní Americe. Dárky se zde ale nedávají pod stromeček - dospělí členové rodiny si je předávají z ruky do ruky a děti je nacházejí ukryté v botách. Slavnostní večere a předání dárků probíhá až 25. prosince.

GRÓNSKO

Grónsko je z velké části pokryto ledem, proto si vánoční stromek nemohou jen tak koupit jak jsme zvyklí u nás. Musí ho objednat i půlroku dopředu! Stojí uprostřed pokoje a všechen nábytek, který se nachází v jeho okolí, bývá uklizen, aby vznikl prostor pro tanec, což je jedním z nejdůležitějších štědrovečerních zvyků. Zdobí se papírovými květy.

ŠPANĚLSKO

Ve Španělsku se sejde celá rodina u prarodičů. Štědrovečerní večere začíná pozdě. Obvykle kolem 22,00 hodiny a dlouho do noci. Jídlo střídá zpívání u Betléma s jesličkami. Ty jsou až do půlnoci prázdné. Když odbíjí dvanáctá, položí nejmladší z rodiny do jesliček Ježíška. Dárky dostávají děti ještě i od Tří králů a na oplátku jim dávají za dveře nějaký nápoj a kousek jídla.

FRANCIE

24. prosince dají děti své vyčištěné boty před domácí krb, nebo na jiné místo v místnosti a Otec vánoc jim do nich nadělí drobné dárečky.

NIZOZEMSKO

V Nizozemí se dávají dárky už začátkem prosince. Několik dní pře 5. prosincem k nim přijíždí Mikuláš se svou družinou na koni. V noci 4. se svým pomocníkem Černým Petrem objíždí po střechách domy a komínem posílá dětem do připravených bot drobné dárky.

DÁNSKO

24. prosince nadělují červeno bílé odění skřítkci se špičatými čepicemi drobné dárečky a sladkosti, které věší na vánoční stromek. Po večeři se všichni sejdou u stromku, drží se za ruce a zpívají koledy.

ITÁLIE

V Itálii se obdarovává dárky hned dvakrát. Po štědrovečerní večeři se čeká do půlnoci na 25. prosince, kdy se rozbalují dárky, které jsou buď pod stromkem, nebo vedle jesliček. Večer 5. ledna sestupuje čarodějnice Befana komínem do domů, kde nechává dárky. Cukroví jako u nás, se ale v Itálii vůbec nepeče.

MAĎARSKO

V Maďarsku se rozdávají dárky před štědrovečerní večeří, ke které se usedá hned po setmění, nebo s východem první hvězdy. Patří k nejvýznamnějším svátkům.

ŠVÉDSKO

13. prosince se slaví ve Švédsku den svaté Lucie, který se podobá našemu Mikuláši. 24. po štědrovečerní večeři přichází shrbený Vánoční muž a naděluje dárky. V těchto dnech musí myslet také na skřítky toteny, kteří žijí pod každým domem a dát jim koledu. Pokud ji skřítkové nedostanou, nebo pokud by se kdy hospodář špatně staral o domácí zvířata, trest od totenů by ho neminul.

AUSTRÁLIE

V době Vánoc v Austrálii vrcholí léto. Žijí zde přistěhovalci z celého světa, proto zde každý slaví Vánoce velmi odlišně. Skoro v každé rodině však nechybí meloun.

Jana Polcarová – aktivizační pracovnice

ADVENT V DRHOVLI

základních škol: Základní školy Jana Husa a ze Základní školy Svobodná. Děti ze ZŠ Svobodná si pro naše obyvatele připravili pásmo písniček, tanečků a nechyběly ani koledy, které si s dětmi zazpívali i naši obyvatele. Další vystoupení předvedl oddíl aerobiku při Základní škole Jana Husa, děvčata předvedla sestavy na téma Ztraceni v džungli, Monsters a

Dobro a zlo. Všechna vystoupení sklídila velký potlesk všech diváků. Děti i jejich paní učitelky jsme odměnili drobnými dárečky, které jim připravili naši obyvatele v aktivizační dílně. Na závěr jsme uspořádali malou tvůrčí dílnu, při které si všichni společně vyrobili krásná vánoční přáníčka. Programem jsme navodili v domově příjemnou vánoční atmosféru a těšili se na Velkou mikulášskou zábavu.

Veronika Trykarová, sociální pracovnice

ADVENTNÍ SLAVNOST V DOMOVĚ SE ZVLÁŠTNÍM REŽIMEM

Den před zahájením adventu uspořádal Domov se zvláštním režimem pro své klienty a jejich rodinné příslušníky adventní slavnost. Slavnost zahájila úvodním slovem paní Věra Matoušová, která všem popřála hodně zdraví, spokojenosti a krásné prožití vánočních svátků. K přání se přidala i paní ředitelka Milada Chylíková a vrchní sestra Renáta Sobáňská. Následovalo zpívání koled za doprovodu paní Stelly Jarolímové. K tanci poslechu po celé odpoledne

hrál pan Vimr. Bylo připraveno bohaté občerstvení – cukroví, vánočky a nechyběl ani vánoční punč. Slavnost byla v tomto hektickém období milým předvánočním setkáním pro všechny naše klienty a jejich příbuzné.

Veronika Trykarová, sociální pracovnice

Pěvecký sbor Sonitus

Krásným zážitkem pro naše obyvatele a personál bylo vystoupení píseckého pěveckého sboru Sonitus, který nás navštívil 12.12. Pod vedením dirigenta Václava Krause zazněly skladby: ADESTE FIDELES, Krásna panna, Ó SANCTISSIMA, Nesem Vám noviny, Vondráši Matúši a mnoho dalších. Vystoupení bylo odměněno bouřlivým potleskem a účinkující od nás jako díky dostali drobné dárečky vyrobené v naší dílně. Moc děkujeme za úžasný zážitek v tomto adventním čase.

Veronika Trykarová, sociální pracovnice

ADVENT V PÍSECKÉ POBOČCE

15.12.2012

S obnovenou inscenací „Vánoce bez stromečku?“ se nám v sobotu 15.12. představil v písecké pobočce známý a úspěšný divadelní spolek Prácheňská scéna. V našem domově vystupovali vůbec poprvé a dle ohlasů diváků s velkým úspěchem. Hra byla velmi vtipná, prokládaná známými vánočními písničkami, které si spolu s herci zazpívali i mnozí v sále. Hodina utekla neuvěřitelně rychle a chtěli bychom velice poděkovat účinkujícím za krásný kulturní zážitek v tomto předvánočním čase plném shonů.

Stalo se již tradicí, že naše klienty v adventním čase navštěvují studenti z Domova mládeže. I letos si udělali čas a přišli nás, s úsměvem na tváři, potěšit známými koledami, vánočními verši a písničkami. Toto 45 minut trvající pásmo v nás umocnilo nádhernou předvánoční atmosféru. Na závěr jsme si navzájem předali drobné dárky, popřáli krásné Vánoce a s příjemným pocitem v duši odešli domů.

VESELÝ SILVESTR

Silvestr (v některých jazycích a dříve také u nás **Sylvestr**) je mužské křestní jméno latinského původu (latinsky *silva* - les, *silvestris* - lesní, tedy „muž z lesa“). Podle českého a slovenského kalendáře má svátek 31. prosince (protože [31. prosince 335](#) zemřel papež *Silvestr I.*), tedy na konci roku, proto na tento den připadají [silvestrovské oslavy](#). Ženským protějškem je [Silvie](#).

I SILVESTR MÁ SVOU HISTORII

Silvestr a jeho typické bujaré oslavy čerpá z historie našich pohanských předků. V řadě kultur se touto dobou uctívaly oslavy ve znamení Římských Saturálií všeobecným veselím. Dneska asi nikdo nevnímá silvestrovskou oslavu, jako oslavu Slunovratu a nevzdává hold slunci jako takovému. Slaví se prostě konec našeho kalendářního roku, oslavujeme své úspěchy, zapíjíme své dobré i špatné dny roku, který nás opouští. Zároveň se těšíme, že celý příští nový rok přinese naději, že se nám bude dařit ještě lépe.

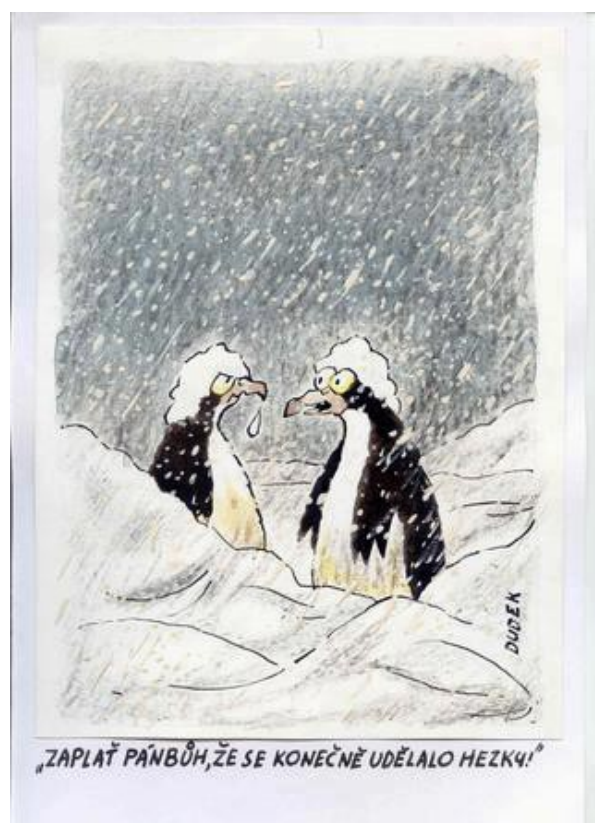
O Silvestru papeži snížek si již poleží.

Jak byl celý rok samá voda a zlato na Silvestra nenapadne zlato.

Je-li o Silvestru v noci vítr a ráno jasno, bude dobrého vína pořídka.

Na Silvestra větry a ráno slunce svítí, nelze nám dobrého vína se nadíti.

Když na Silvestra ráno sluní, v noci prudký vítr zavěje, není na vína hrubé naděje.

☺ Po bouřlivé silvestrovské noci si to šněruje auto od chodníku k chodníku. Zaregistrovala to hlídka policie a snaží se vozidlo zastavit. Řidič stavěného auta se podívá shovívavě na spolujezdce: „Hele, dnes uděláme výjimku, vezmeme je.“

☺ Konstatuje pes při pozorování prskavky: „A to jsem si myslel, že nejvíc prská naše kočka!“

☺ „Tohle byla báječná jednohubka, milostivá, ostrá jako meč,“ chválí host novoročního rána paní domu. „Bohužel, pane, to byla drátěnka na nádobí!“

☺ Jdou dva na Nový rok ráno poněkud společensky unaveni z hospody domů, jeden si nese urnu s popelem tchyně. Mrzne, jen to praští, a taky to strašně klouže. Druhý chvíli bojuje s náledím a pak říká: „Hele Vincku, pieta nepieta, sypej.“

☺ Stěžuje si ráno znavený manžel: „Já ti mám po tom Silvestru okno jako hrom!“ „To se nediv, vždyť jsi prošel výkladní skříní.“

☺ O Silvestru v jednom hotelu: „Je mi líto, pane a paní, to víte, máme obsazeno. Ale kdybyste si trochu pospíšili v našem baru, tak chytnete ještě něco volného na záchytce.“

☺ „Tak šťastný a veselý. Jak jsi se vyspal?“ „Ale ušlo to, jen kdyby o mě pořád nezakopávali číšníci!“

VŠICHNI JSTE SRDEČNĚ ZVÁNI NA
MALÉ SILVESTROVSKÉ POSEZENÍ
DNE 31.12.2012

V DRHOVLI OD 12:30 V KAVÁRNIČCE

V PÍSKU OD V TĚLOCVIČNĚ

DOBROU NÁLADU S SEBOU 🥳

